

[Kirsten Jacobsen]

for næsten 2 år siden. Men jeg er da taknemlig for, at den nye regering tog fat og løste problemet, så kommunerne ikke i fremtiden skal være sikkerhedsnet under jordspekulanterens forfejlede investeringer.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Den var umiddelbart meget fiks, den dér med, hvad den borgerlige regering kunne have gjort ... Hvorfor lyser lampen allerede nu? Nå, kort bemærkning.

Formanden:

Nemlig!

Jens Jørgensen (KF):

Men nu er der jo altså det ved den slags lovforslag, at de har en teknisk side, en administrativ side og en lovgivningsmæssig side. Som fru Kirsten Jacobsen var inde på, blev forslaget netop bearbejdet i Skatteudvalget, der afgav beretning den 18. august 1993 – Det Konservative Folkeparti støttede beretningen – og på det grundlag kunne man så fremsætte dette lovforslag. Det blev så den nye regerings opgave, og det forslag støtter vi, som jeg har sagt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Ja, den var fiks, og den vil fortsat være fiks. Forud for den beretning forelå der et lovforslag, og ved førstebehandlingen af det lovforslag kunne den daværende borgerlige regering have været med til at løse problemet i stedet for det, man gjorde. Men man forhalede sagen, man sendte forslaget til hjørnespark i Kommunernes Landsforening, og dér lå det så og syltede rundt i inderlig lang tid. Havde man virkelig villet løse problemet, så havde man kunnet gøre det. At De Konservative til sidst følte sig presset, fordi hele resten af udvalget bortset fra partiet Venstre ønskede at støtte beretningsudkastet, er en anden sag.

Det, som er det reelle, er jo, at nu løser vi problemet engang om en måned eller to eller tre, men problemet har været der hele tiden, og det har kostet kommunerne massevis af penge. Vi kunne have hjulpet dem ud af den klemme for to år siden, hvis den velvilje, der er til stede i dag, også havde været til stede, da vi fremsatte vores forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Jamen det har jeg da lyttet til, men må jeg ikke godt gøre opmærksom på, at det vel ikke kan være forkert – uanset hvem der er i regering – at man, når man kommer med noget, som har indflydelse på kommunernes økonomi, på kommunernes styring, stilfærdigt spørger KL, hvad de måtte mene, og hvordan de vurderer det. Der er altså noget med, at vi i Folketinget skal passe på, at vi ikke hver eneste gang tromler hen over de organer, som jo også repræsenterer folkevalgte elementer, og som man også bør spørge.

Derfor synes jeg ikke, at der er noget forkert eller forkasteligt i, at Det Konservative Folkeparti var med til at sige: Lad os nu få nogle bemærkninger, nogle oplysninger, fra KL. Det var det, vi gjorde. Ting tager tid, hvis det skal gøres seriøst; og det synes jeg det skal, og det er det også blevet her.

Formanden:

Ja, ting tager tid; det gør de korte bemærkninger i historieskrivningens tjeneste også.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

For historieskrivningens skyld er jeg nødt til at sige, hvordan sagen startede. Den startede faktisk ved, at kommunerne bad Folketinget om at tage sig af sagen. Det viste sig jo senere ved opgørelsen, at 40 pct. af disse problemer lå i Nordjylland, og det var faktisk en konservativ rådmand, som tiggede og bad dette Folketing om at tage sig af sagen og løse problemet.

Men dengang ville Det Konservative Folkeparti ikke, fordi det sad i regeringen med Venstre, og dér kunne man åbenbart ikke blive enige, og derfor sparkede man det til hjørnespark. Det var det, jeg stilfærdigt sagde. Jeg sagde blot, at man kunne have sparet kommunerne for mange problemer i de sidste 2 år, hvis den velvilje, man viser i dag, var blevet vist dengang. Det bevirker dog ikke, at man ikke skal være taknemlig over, at der nu er en regering, der løser problemet.

Filt Jensen (V):

I Venstre har vi en positiv holdning til lovforslaget, men vi har også nogle blandede fø-